

Yttrande från Regionkommittén – ”Ändring av direktivet om miljökonsekvensbedömningar”

(2013/C 218/07)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Det samordnade eller gemensamma miljökonsekvensbedömningsförfarande som föreslås i artikel 2.3 bör vara frivilligt och inte obligatoriskt, och man bör tydligt ange vilka andra EU-rättsakter som kommer att omfattas av denna bestämmelse.
- Vi motsätter oss förslaget i artikel 5.2 om att införa en undantagslös skyldighet att fastställa bedömningens omfattning. Ansvar att tillhandahålla tillräckligt detaljerad miljöinformation i rätt omfattning bör även i fortsättningen vila på exploitören.
- Vi anser att artikel 5.3 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar bör inbegripa de olika system för kontroll av miljörapporter som förekommer i medlemsstaterna, inklusive de som innebär att kontrollen av rapporterna utförs internt av ansvariga myndigheter eller miljömyndigheter.
- Vi välkomnar införandet i artikel 6.7 av en minimitidsram för samrådet på 30 dagar. Införandet av tidsramar som är längre än denna minimitidsram måste emellertid överlätas åt medlemsstaterna.
- Kommittén anser att förslaget i artikel 8.1 avseende beslutet att bevilja tillstånd bör ändras så att man kan ta hänsyn till de olika system för konsekvensbedömningar som finns i medlemsstaterna, och vi anser dessutom att man i direktivet bör fastställa giltighetstiden för miljökonsekvensbedömningarna, eftersom denna har betydelse för kvaliteten på och därmed också för effektiviteten i bedömningen.
- Vi ställer oss kritiska till förslaget i artikel 8.3 om att fastställa bindande tidsramar för beslut om att färdigställa miljökonsekvensbedömningar för projekt. Det påskyndande av förfarandet som man vill uppnå genom att fastställa tidsramar kan uppnås bättre genom differentierade nationella bestämmelser i medlemsstaterna.
- Kommittén anser att övergångsbestämmelserna måste utformas så att miljökonsekvensbedömningar av projekt som befinner sig i ett framskridet skede av förfarandet ska slutföras i enlighet med bestämmelserna i det nu gällande direktivet om miljökonsekvensbedömningar.

Föredragande	Marek SOWA (PL-PPE), regionpresident i Małopolskie (Lillpolen)
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt
	COM(2012) 628 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén understryker att de föreslagna ändringarna av den rättsliga ramen för EU:s miljökonsekvensbedömningar på många sätt är både nödvändiga och önskvärda. Vi framhåller dock att de bör skapa en omsorgsfull balans mellan kraven på miljöskydd å ena sidan och ekonomisk utveckling å andra sidan. Alltför långa och utdragna tillståndsförfaranden för projekt skulle kunna hota sociala och ekonomiska intressen och leda till att konkurrenskraften hos EU som helhet urholkas. I många fall främjar de inte heller naturskyddet eller människors liv och hälsa. Vid ändringar som påverkar kvaliteten och samstämmigheten i förfaranden och dokument bör hänsyn tas till effektiviteten i beslutsfattandet.

2. Kommittén konstaterar dock att vissa ändringar som skulle leda till att de viktigaste stadierna i förfarandet förlängs ger anledning till allvarliga tvivel.

3. Kommittén påminner om att ändringen av direktivet om miljökonsekvensbedömningar kommer att få stora konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna, som spelar en huvudroll när de föreslagna åtgärderna genomförs. Till skillnad från kommissionen anser vi att många av de ändringar som föreslås i direktivet om miljökonsekvensbedömningar kan öka den administrativa bördan för de lokala och regionala myndigheterna i fråga om organisation, förvaltning och utgifter. Vi anser därför att man under alla omständigheter bör förhindra att ansvar på detta område överförs från exploatören till de behöriga myndigheterna.

4. Regionkommittén anser att alla kostnader och administrativa bördor som tillkommer för de offentliga myndigheterna måste vägas mot de samhällsekonomiska fördelarna och miljöfördelarna med de föreslagna ändringarna, så att fördelarna på lång sikt väger tyngre än kostnaderna.

5. Direktivet kan inte bära frukt förrän myndigheterna på nationell, lokal och regional nivå skapar välfungerande institutionella strukturer som har tillgång till nödvändiga budget- och

personalresurser. Tack vare dessa kommer man aktivt att kunna engagera alla behöriga förvaltningsenheter, framför allt miljöenheterna. Man måste ständigt arbeta med att vidareutveckla de lokala och regionala myndigheternas kapacitet, inbegripet ett närmare samarbete med och stöd från befintliga nationella centrum för miljökonsekvensbedömningar.

6. Kommittén efterlyser större terminologisk konsekvens i förslaget till direktiv och dess bilagor för att öka rättssäkerheten.

7. Vi stöder planerna på att höja kvaliteten på miljörapporterna, men direktivet om miljökonsekvensbedömningar bör inbegripa de olika system för kontroll av dessa rapporter som finns i medlemsstaterna, regionerna och städerna.

8. Regionkommittén anser inte att man i de nya föreskrifterna tar tillräcklig hänsyn till de olika system för miljökonsekvensbedömningar som finns i medlemsstaterna: miljökonsekvensbedömningarna och beviljandet av tillstånd sker ibland i ett och ibland i skilda förfaranden.

B. Tillämpningsområde – artikel 1

9. Regionkommittén vill veta varför definitionen av projekt i artikel 1.2 utvidgas till att omfatta rivningsarbeten. Om man med denna bestämmelse vill införa en möjlighet till miljökonsekvensbedömningar vid rivningsarbeten för *alla* de projekt som räknas upp i bilagorna I och II, kommer detta att leda till att stora administrativa bördor tillkommer. Vi anser att skyldigheten att genomföra miljökonsekvensbedömningar vid rivningsarbeten bör begränsas till de tydligt avgränsade fall som anges i Bilagorna I och II när det gäller rivning eller nedmontering av ett projekt i livscykelns slutskede, eller rivningsarbeten som är nödvändiga för projektets utförande.

10. Kommittén menar att både definitionen av begreppet "tillstånd" och dess användning i direktivet bör utredas på nytt, mot bakgrund av att införlivandet och tillämpningen av tjänstedirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden) har lett till att kravet på förhandstillstånd för genomförandet av vissa tjänster har avskaffats i medlemsstaterna och ersatts med kontroller i efterhand.

11. Kommittén välkomnar att "projekt som enbart avser det nationella försvaret eller civil beredskap" undantas från skyldigheten att genomföra en miljökonsekvensbedömning. För att förhindra att bestämmelsen missbrukas och att alltför många projekt undantas från miljökonsekvensbedömningsförfarandet skulle direktivet kunna innehålla en vägledande förteckning över sådana projekt för civil beredskap, samtidigt som man också bör ta hänsyn till projekt som får stöd inom ramen för Europeiska unionens solidaritetsfond.

12. Vi beklagar att förslaget inte omfattar någon översyn av bilagorna I och II, eftersom man därigenom har försummat möjligheten att se över dessa och med utgångspunkt i de erfarenheter som har gjorts hittills eventuellt inskränka tillämpningsområdet. Vi vill återigen framföra vår begäran om minimigränser för hela EU i syfte att öka klarheten ur ett rättsligt perspektiv. Detta skulle minska skillnaderna i behandlingen av företag inom EU och de administrativa och finansiella bördorna för de lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna. Vi noterar att vissa medlemsstater när de fastställer gränsvärden många gånger överskrider det handlingsutrymme som ges, antingen genom att de endast tar hänsyn till vissa av kriterierna i bilaga 3 eller genom att de på förhand undantar vissa projekt. När man harmoniserar gränsvärdena bör man också ta hänsyn till de gränser och kriterier som tillämpas enligt direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp.

C. *En gemensam kontaktpunkt (det samordnade eller gemensamma förfarandet) – artikel 2.3*

13. Det samordnade eller gemensamma förfarandet bör vara frivilligt och inte obligatoriskt, som kommissionen föreslår.

14. För att öka klarheten ur ett rättsligt perspektiv anser kommittén att artikel 2.3 bör innehålla en tydlig avgränsning av vilka EU-rättsakter denna bestämmelse avser.

15. Kommittén påpekar att inrättandet av en gemensam kontaktpunkt för miljökonsekvensbedömningar inte bör medföra en ökad personal- och kostnadsbörda som inte står i proportion till de fördelar som uppstår vid genomförandet av miljökonsekvensbedömningar. ReK vill veta om bestämmelsen "Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för tillståndsgivningen för varje projekt" endast avser projekt där det samordnade eller gemensamma förfarandet tillämpas eller alla

projekt rent generellt. I vissa medlemsstater skulle det bli mycket svårt att uppfylla ett sådant krav med tanke på den särskilda hierarkin mellan och befogenheterna hos de olika myndigheter som deltar i denna process. Med tanke på de medlemsstater där miljökonsekvensbedömningen redan ingår i tillståndsförfarandet och utförs av den myndighet som har ansvar för tillståndsgivningen, bör man klargöra att denna myndighet kan vara just den "myndighet" som avses i förslaget.

D. *Nya faktorer som bör beaktas vid miljökonsekvensbedömningen (artikel 3), vid behovsbedömningen (bilaga III) och i miljörapporten (artikel 5.1 i bilaga IV)*

16. Kommittén efterlyser större samstämmighet mellan terminologin och detaljnivån i artikel 3 och i bilagorna III och IV. De aspekter som nämns i artikel 3 bör preciseras mot bakgrund av bilaga IV, t.ex. när det handlar om markanvändning och markexploatering, ekosystemen och deras funktion samt "när det gäller katastrofrisker". Vissa uppräkningspunkter (t.ex. punkt 5: "bland annat") måste göras uttömmande för att undvika att bedömningarnas omfattning utvidgas.

17. Så snart som det ändrade direktivet har trätt i kraft bör kommissionen lägga fram riktlinjer om metoder för bedömning av ett projekts lokala effekter på klimatförändringarna samt en viss miljöutsatthet, känslighet och återhämtningsförmåga när det gäller katastrofrisker.

18. Vi anser att lokalt och regionalt fastställda miljöskydds-mål bör tas med i sista stycket under punkt 5 i bilaga IV.

19. Kommittén instämmer i rådets begäran om ett förtydligande av begreppet "skäliga alternativ", som används i direktivet, och en lägesbedömning om projektet inte genomförs (referensscenario). Endast de alternativ bör anses vara skäliga som också ligger i linje med målen och EU:s övriga rättsakter eller motvarar planeringsfasen och typen för projektet i fråga.

E. *Behovsbedömning – artikel 4 i bilaga II.A, bilaga III*

20. Kommittén välkomnar kommissionens allmänna planer på att rationalisera behovsbedömningen och harmonisera medlemsstaternas rutiner för att se till att krav på miljökonsekvensbedömningar endast ställs i de fall där det är uppenbart att det finns betydande miljöpåverkan.

21. Vi ställer oss kritiska till vissa nya bestämmelser, som verkar göra behovsbedömningen till en "miljökonsekvensbedömning i miniformat". Bilagorna II.A och III innebär att man i praktiken ska sammanställa en rapport med en bedömning av huruvida projektet medför betydande effekter. Skillnaden är att man i detta skede inte undersöker några alternativ. Behovsbedömningen bör snarare ske med hjälp av en förteckning med kontrollfrågor, som ger de lokala och regionala myndigheterna lätthanterliga mekanismer för att välja bort händelser som inte får stora konsekvenser. I enlighet med den ändring som föreslås av artikel 4.3 ska exploatören för varje projekt som avses i bilaga II i direktivet ge information om projektets art, dess potentiella miljöpåverkan och planerade åtgärder för att undvika och minska betydande effekter, i enlighet med uppgifterna i nya bilaga II.A. Detta står i strid med den lösning som möjliggörs genom artikel 4.2 – att medlemsstaterna själva får besluta om de ska tillämpa båda de förfaranden som omtalas under a och b. Dessutom är det ändamålsenligt att framhålla användningen av de trösklar som avses i punkt 2 b och överväga huruvida medlemsstaterna själva kan fastställa trösklarna utgående från kriterierna i bilaga III eller om de är fastställda genom direktivet.

22. ReK påpekar också att bilaga III med avseende på urvalskriterierna enligt artikel 4.4 i många avseenden utgör en tydlig skärpning i förhållande till det gällande rättsläget. Till exempel innehåller bilaga III utöver talrika detaljerade konkretiseringar även flera andra kriterier som ska beaktas (risk för naturkatastrofer, påverkan på klimatförändringen, jordbruksområden med högt naturvärde osv.), varav några inte har någon omedelbar projektkoppling och i vissa fall går utöver bedömningsprogrammet vid beslut om tillstånd. Till exempel är klimatförändringen en storskalig utveckling som dessutom är svår att konkretisera i tid och rum och som för närvarande endast kan simuleras med hjälp av mycket kostsamma datormodeller. Hittills har man på projektnivå vid behov på sin höjd beaktat konsekvenserna för det lokala klimatet. Om miljöbedömningen härnäst ska inriktas på den storskaliga klimatförändringen finns det risk för höga kostnader för exploatörer som leder till tvivelaktiga tekniska resultat och som är oproportionerliga på grund av punkt- och linjeprojekts underordnade betydelse för klimatutvecklingen. ReK efterlyser därför en uttömmande förteckning över de projekt för vilka denna bestämmelse är relevant. Kommittén påpekar att den föreslagna ändringen strider mot subsidiaritetsprincipen. Den planerade ytterligare konkretiseringen och införandet av ytterligare kriterier står i strid med tanken i skäl 11 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar om att medlemsstaterna även fortsättningsvis måste ges handlingsutrymme för att kunna fatta ändamålsenliga beslut med hänsyn till nationella särdrag. Omfattningen av de kriterier som ska beaktas och deras detaljnivå överstiger vad som bör fastställas i bindande bestämmelser på EU-nivå.

F. Fastställande av bedömningens omfattning – artikel 5.2

23. Kommittén gläder sig visserligen över att kommissionen i sitt förslag om att det ska bli obligatoriskt att fastställa

bedömningens omfattning har tagit hänsyn till kommitténs tidigare rekommendationer om förbättrad informationskvalitet och rationalisering av miljökonsekvensbedömningsförfarandet. Vi motsätter oss dock införandet av en undantagslös skyldighet att fastställa bedömningens omfattning. Ansvar att tillhandahålla tillräckligt detaljerad miljöinformation i rätt omfattning bör även i fortsättningen vila på exploatören. Betydande merkostnader för exploatören och de berörda myndigheterna bör undvikas.

24. Vi rekommenderar att man inte bara fastställer omfattningen utan även inför riktlinjer från kommissionen eller nationella riktlinjer för sektorsspecifika uppgifter i fall där detta kan bidra till att höja kvaliteten på miljökonsekvensbedömningen samt för att samla in alla aspekter som är relevanta för beslutet.

25. Vi ställer oss kritiska till förslagen i artikel 5.2 a om vilka beslut och yttranden som ska inhämtas, artikel 5.2 c om den ansvariga myndighetens fastställande av förfarandets olika stadier och deras varaktighet samt artikel 5.2 d om skäliga och relevanta alternativ till projektet och dess specifika egenskaper.

G. Bättre kvalitet på miljörapporterna – artikel 5.3

26. Kommittén anser att ansvaret för kvaliteten på miljörapporten måste vila på exploatören. Man bör fortsätta att skilja på kvalitetssäkringen när exploatörerna sammanställer rapporterna och när den ansvariga myndigheten kontrollerar dem. Kvalitetskontrollen av rapporterna bör dock förstärkas för att säkerställa att analyserna är oavhängiga av exploatören.

27. Vi anser att direktivet om miljökonsekvensbedömningar bör inbegripa de olika system för kontroll av miljörapporter som förekommer i medlemsstaterna och inom regionala och lokala myndigheter. I de nuvarande systemen sker inte bara samarbete med externa sakkunniga och expertkommittéer, såsom anges i kommissionens förslag, utan också med andra system, såsom i äldre medlemsstater, där kontrollen av rapporterna utförs internt av ansvariga myndigheter eller miljömyndigheter.

H. Offentliga samråd – artiklarna 6 och 7

28. Kommittén anser att direktivet om miljökonsekvensbedömningar är ett grundläggande instrument om man vill involvera medborgarna på lokal och regional nivå, se till att hänsyn tas till lokal kunskap och samtidigt notera konsekvenserna i fråga om kostnader och färdigheter. Vi välkomnar därför införandet i artikel 6.7 av en minimitidsram för samrådet på 30 dagar. Införandet av tidsramar som är längre än denna minimitidsram måste emellertid överlåtas åt medlemsstaterna. För många företag och offentliga exploatörer skulle detta annars innebära omotiverade dröjsmål i förfarandet, eftersom det finns risk för att den berörda allmänheten kommer att kräva att tidsramen på 60 och upp till maximalt 90 dagar i artikel 6.7 ska utnyttjas till fullo. Dessa maximitidsramar försvårar införlivandet av miljökonsekvensbedömningarna i det tillståndsförfarande som ska genomföras och strider mot målet om att påskynda planeringen. Det påskyndande av förfarandet som man vill uppnå genom att fastställa tidsramar kan uppnås bättre genom differentierade nationella bestämmelser i medlemsstaterna.

29. Med beaktande av alla partners intressen och principen om att alla beslut ska fattas utan omotiverade dröjsmål föreslår Regionkommittén att man fastslår rimliga tidsfrister för tillhandahållande av information och förberedelser för deltagande i beslutsprocessen.

I. Tillstånd – artikel 8

30. Kommittén betonar att de nya bestämmelserna i artikel 8.1 måste vara så flexibla att man kan ta hänsyn till de olika system för konsekvensbedömningar som finns i medlemsstaterna. I vissa medlemsstater görs miljökonsekvensbedömningarna i ett separat förfarande hos miljömyndigheterna, medan en annan myndighet – efter godkänd miljökonsekvensbedömning – beviljar projektet tillstånd. Detta måste uppfylla bestämmelserna i det beslut som följer på miljökonsekvensbedömningen. I andra medlemsstater ingår miljökonsekvensbedömningarna som en del i tillståndsförfarandet.

31. Regionkommittén vill uppmärksamma de kritiska röster som har framförts om att man i artikel 8 inte har tagit tillräcklig hänsyn till det integrerade system som har fastställts i vissa medlemsstater, eftersom dessa bestämmelser skapar nya materiella förutsättningar och leder till en situation där EU:s lagstiftning står i strid med eller överlappar den nationella sektorslagstiftningen. Dessa bestämmelser bör därför inte tas med i direktivet om miljökonsekvensbedömningar, som anses vara av rent förfarandemässig karaktär.

32. Vi vill framhålla att det kan uppstå förfarandeproblem med anledning av de nya bestämmelserna i artikel 8.2. Enligt dessa ska den ansvariga myndigheten vid projekt med betydande negativ miljöpåverkan i nära samarbete med miljömyndigheterna och exploatören ta ställning till om miljörapporten bör ses över och projektet ändras och om det behövs ytterligare avhjälpnings- eller kompensationsåtgärder.

33. Om det långa tillståndsförfarandet bibehålls finns det en reell risk för en frekvent tillämpning av artikel 8.4 i det ändrade direktivet, där det fastställs att den ansvariga myndigheten, innan beslut fattas om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan, ska kontrollera att uppgifterna i den miljörapport som avses i artikel 5.1 är aktuella, särskilt i fråga om planerade åtgärder för att förebygga, minska och om möjligt avhjälpa eventuella betydande negativa miljöeffekter.

34. Vi anser att man i direktivet bör fastställa giltighetstiden för miljökonsekvensbedömningarna, eftersom denna har betydelse för kvaliteten på och därmed också för effektiviteten i bedömningen.

35. Vi ställer oss kritiska till förslaget om att fastställa bindande tidsramar för beslut om att färdigställa miljökonsekvensbedömningar för projekt (artikel 8.3). För många företag och offentliga exploatörer kan detta å ena sidan innebära omotiverade dröjsmål. I artikel 8.3 beaktas å andra sidan inte i tillräcklig utsträckning att man i synnerhet vid stora infrastrukturprojekt måste göra omfattande och tidskrävande bedömningar som inte kan göras med nödvändig kvalitet inom de föreslagna tidsramarna. Om konkreta tidsramar fastställs finns det – i motsats till vad som sägs i skäl 22 i förslaget – i detta avseende en risk för att de höga miljöskyddsnormerna äventyras, vilket även skulle kunna påverka rättssäkerheten negativt. Det påskyndande av förfarandet som man vill uppnå genom att fastställa tidsramar kan uppnås bättre genom differentierade nationella bestämmelser i medlemsstaterna.

J. Kontroll av betydande negativ miljöpåverkan och avhjälpnings- eller kompensationsåtgärder – artiklarna 8.2 och 9 i bilaga IV.

36. Kommittén anser att man bör harmonisera terminologin i förslaget när det gäller kompensationsåtgärderna (t.ex. "kompensationsåtgärder" i artikel 8.2 men "åtgärder för att (...) motverka" i artikel 9 i bilaga IV).

37. Kontrollen bör dock inte innebära att man åsidosätter behovet av en noggrann undersökning av de betydande effekterna och exploatörens åtgärder för att avhjälpa och kompensera dem, eller av principerna om förebyggande och försiktighet. Osäkerhet i fråga om en betydande del av effekterna av ett planerat projekt får med andra ord inte leda till att man i stället för att söka efter avhjälpnings- och kompensationsåtgärder ger projektet tillstånd och bara kräver övervakning. Detta kan leda till svårigheter om man vill anpassa projektet till följd av de effekter som det får. Vi ställer oss kritiska till bestämmelsen i artikel 8.2 andra stycket, enligt vilken genomförandet av och effektiviteten hos avhjälpnings- och kompensationsåtgärderna ska kontrolleras, vilket i slutändan är detsamma som övervakning. Därvidlag är det inte tydligt varför tillståndsmyndigheten skulle föreskriva åtgärder för att kontrollera den betydande negativa miljöpåverkan om den är övertygad om de planerade avhjälpnings- och kompensationsåtgärdernas effektivitet, eftersom det i praktiken redan finns tillräcklig erfarenhet på detta område. Skyldigheten till övervakning utan undantag verkar oproportionerlig och skulle innebära en orimlig börda för exploatören. Huruvida det är nödvändigt att kontrollera den betydande negativa miljöpåverkan kan i regel enbart tillståndsmyndigheten avgöra från fall till fall.

K. *Kontroll av medlemsstaternas genomförande av direktivet – artikel 12.2*

38. Kommittén noterar att det framförs kritiska röster när det gäller de administrativa bördor som tillkommer för

medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna när det handlar om att samla in och vidarebefordra nya uppgifter i enlighet med kommissionens krav enligt artikel 12.2 inom ramen för kontrollen av genomförandet av direktivet.

L. *Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter med avseende på bilagorna II.A, III och IV – artikel 12a*

39. Vi motsätter oss förslaget att ge kommissionen befogenheter att anta delegerade akter i syfte att lättare kunna anpassa bilagorna II.A, III och IV till de vetenskapliga och tekniska framstegen. Alla bilagor bör omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet, eftersom de hänger nära samman med de krav på miljökonsekvensbedömningarna som ställs i direktivet.

M. *Övergångsbestämmelsen*

40. Kommittén anser att övergångsbestämmelsen i artikel 3 måste utformas så att miljökonsekvensbedömningar av projekt som befinner sig i ett framskridet skede av förfarandet ska slutföras i enlighet med bestämmelserna i det nu gällande direktivet om miljökonsekvensbedömningar. Detta kan till exempel vara fallet om en miljörapport redan har utarbetats enligt artikel 5 eller om allmänheten redan har informerats om projektet.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 2.3 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Om det föreligger en skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning av ett projekt både enligt detta direktiv och enligt annan unionslagstiftning ska projektet omfattas av samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i tillämplig unionslagstiftning.	3. Om det föreligger en skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning av ett projekt både enligt detta direktiv och enligt annan unionslagstiftning ska kan projektet omfattas av samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i tillämplig följande unionslagstiftning: <u>Direktivet om industriutsläpp, habitatdirektivet, ramdirektivet för vatten, ramdirektivet om en marin strategi samt direktivet om energieffektivitet.</u>
...	...
Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för tillståndsgivningen för varje projekt.	Medlemsstaterna ska utse en eller flera myndigheter som ska ansvara för att underlätta miljökonsekvensbedömningarna. Detta kan vara samma myndighet som beviljar tillstånd tillståndsgivningen för varje projekt.

Motivering

Det samordnade eller gemensamma förfarandet bör vara frivilligt och inte obligatoriskt. För att öka klarheten ur ett rättsligt perspektiv bör man tydligt avgränsa vilka EU-rättsakter denna bestämmelse avser. Denna ändringsrekommendation motiveras av att det i vissa medlemsstater skulle bli mycket svårt att uppfylla ett sådant krav med tanke på den särskilda hierarkin mellan och befogenheterna hos de olika myndigheter som deltar i denna process.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Miljökonsekvensbedömningen ska i varje enskilt fall och i enlighet med artiklarna 4–11 på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de betydande direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande	Miljökonsekvensbedömningen ska i varje enskilt fall och i enlighet med artiklarna 4–11 på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de betydande direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande
a) befolkning, människors hälsa och biologisk mångfald, särskilt när det gäller arter och livsmiljöer som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (**),	a) befolkning, människors hälsa och biologisk mångfald, särskilt när det gäller arter och livsmiljöer som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (**),
b) mark, jord, vatten, luft och klimatförändring,	b) mark, jord, vatten, luft och klimatförändring,
c) materiella tillgångar, kulturarv och landskap,	c) materiella tillgångar, <u>beroende på deras exponering för miljöfaktorer, samt</u> kulturarv och landskap,
d) samspelet mellan de faktorer som avses i leden a, b och c,	d) samspelet mellan de faktorer som avses i leden a, b och c,
e) utsatthet, känslighet och återhämtningsförmåga, hos de faktorer som avses i leden a, b och c, när det gäller katastrofrisker.	e) utsatthet, känslighet och återhämtningsförmåga, hos de faktorer som avses i leden a, b och c, när det gäller katastrofrisker.

Ändringsrekommendation 3

Artiklarna 5.1 och 5.2 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Om det måste göras en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5–10 ska exploitören utarbeta en miljörapport. Miljörapporten ska baseras på beslutet i punkt 2 i den här artikeln och innehålla de uppgifter som skäligen kan behövas för att fatta välgrundade beslut om projektets miljöpåverkan, med hänsyn till rådande kunskaper och bedömningsmetoder, projektets art, tekniska kapacitet och lokalisering, den potentiella påverkans art, alternativ till projektet och i vilken utsträckning det är lämpligare att bedöma vissa frågor (bland annat bedömningen av alternativ) på olika nivåer, t.ex. på planeringsnivå, eller utifrån andra bedömningskrav. En detaljerad förteckning över vilken information som ska lämnas i miljörapporten finns i bilaga IV.	1. Om det måste göras en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5–10 ska exploitören utarbeta en miljörapport. Miljörapporten ska baseras på <u>de aspekter som anges i bilaga IV, och, då det är relevant, på</u> beslutet i punkt 2 i den här artikeln och innehålla de uppgifter som skäligen kan behövas för att fatta välgrundade beslut om projektets miljöpåverkan, med hänsyn till rådande kunskaper och bedömningsmetoder, projektets art, tekniska kapacitet och lokalisering, den potentiella påverkans art, alternativ till projektet och i vilken utsträckning det är lämpligare att bedöma vissa frågor (bland annat bedömningen av alternativ) på olika nivåer, t.ex. på planeringsnivå, eller utifrån andra bedömningskrav. En detaljerad förteckning över vilken information som ska lämnas i miljörapporten finns i bilaga IV.
2. Den ansvariga myndigheten ska, efter samråd med de myndigheter som avses i artikel 6.1 och exploitören, besluta hur omfattande och detaljerad den information ska vara som exploitören ska lämna i miljörapporten, i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. Den ska t.ex. fastställa	2. Den ansvariga myndigheten ~~ska, efter samråd med de myndigheter som avses i artikel 6.1 och exploitören, få,~~ <u>innan den yttrar sig om miljökonsekvensbedömningen, besluta</u> hur omfattande och detaljerad den information ska vara som exploitören ska lämna i miljörapporten, i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, <u>efter samråd med de myndigheter som det hänvisas till i artikel 6.1, samt byggherren, om så är nödvändigt.</u> Den ska t.ex. fastställa

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) vilka beslut och yttranden som ska inhämtas,	a), ~~vilka beslut och yttranden som ska inhämtas~~
b) vilka myndigheter och delar av allmänheten som väntas vara berörda,	a) ~~b)~~ vilka myndigheter och delar av allmänheten som väntas vara berörda,
c) förfarandets olika stadier och deras varaktighet,	e) ~~förfarandets olika stadier och deras varaktighet,~~
d) skäligen och relevanta alternativ till projektet och dess specifika egenskaper,	d) ~~les solutions de substitution raisonnables en rapport avec le projet proposé et leurs caractéristiques spécifiques;~~
e) de miljöförhållanden som avses i artikel 3 och som antas utsättas för betydande påverkan,	b) ~~e)~~ de miljöförhållanden som avses i artikel 3 och som antas utsättas för betydande påverkan,
f) vilken information som ska lämnas och som är relevant med hänsyn till vad som utmärker ett visst projekt eller en viss typ av projekt,	c) ~~f)~~ vilken information som ska lämnas och som är relevant med hänsyn till vad som utmärker ett visst projekt eller en viss typ av projekt,
g) vilken information och kunskap som finns och som kan inhämtas på andra beslutsnivåer eller genom annan unionslagstiftning, och de bedömningsmetoder som ska användas.	d) ~~g)~~ vilken information och kunskap som finns och som kan inhämtas på andra beslutsnivåer eller genom annan unionslagstiftning, och de bedömningsmetoder som ska användas.
(...)	<u>Den behöriga myndigheten kan fatta detta beslut antingen när byggherren begär det eller på eget initiativ när som helst under bedömningsförfarandet, om myndigheten i fråga upptäcker en brist beträffande led a), b), c), och d).</u> (...)

Motivering

Frågor om vilka beslut och yttranden som ska inhämtas och om förfarandets olika stadier och deras varaktighet bör fastställas inom ramen för den nationella processrätten. Dessutom är det inte myndighetens uppgift att utarbeta projektalternativ. Vi motsätter oss en sådan förskjutning av planeringen och projektansvaret från exploitören till myndigheten.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5.3 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. För att garantera att de miljörapporter som avses i artikel 5.1 är fullständiga och håller tillräcklig kvalitet ska	3. För att garantera att de miljörapporter som avses i artikel 5.1 är fullständiga och håller tillräcklig kvalitet ska
a) exploitören se till att miljörapporten utarbetas av ackrediterade och tekniskt behöriga experter eller	a) exploitören se till att miljörapporten utarbetas av ~~ackrediterade och~~ tekniskt behöriga <u>externa eller interna experter eller miljömyndigheter</u> eller
b) den ansvariga myndigheten se till att miljörapporten verifieras av ackrediterade och tekniskt behöriga experter och/eller nationella expertkommittéer.	b) den ansvariga myndigheten se till att miljörapporten verifieras av ackrediterade och tekniskt behöriga <u>externa eller interna experter eller miljömyndigheter</u> och/eller nationella expertkommittéer.
...	...

Motivering

Direktivet om miljökonsekvensbedömningar bör inbegripa de olika system för kontroll av miljörapporter som förekommer i medlemsstaterna, regionerna och städerna. I de nuvarande systemen sker inte bara

samarbete med externa sakkunniga och expertkommittéer utan också med andra system, såsom i äldre medlemsstater, där kontrollen av rapporterna utförs internt av ansvariga myndigheter eller miljömyndigheter. Av den föreslagna lydelsen framgår att både exploatören och den ansvariga myndigheten ska säkerställa att miljörapporten verifieras av behörigt organ.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 8.1 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Resultaten av samråden och de uppgifter som har inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 ska beaktas vid tillståndsgivningen. Beslutet att bevilja tillstånd ska därför innehålla följande uppgifter:	1. Resultaten av samråden och de uppgifter som har inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 ska beaktas vid tillståndsgivningen. Beslutet att bevilja tillstånd ska därför <u>desutom</u> innehålla följande uppgifter:
...	...
d) ...	d) ...
...	<u>Ovannämnda villkor ska anses vara uppfyllda om medlemsstaterna i enlighet med artikel 2.2 i syfte att uppfylla detta direktiv inför ett separat förfarande för att uppfylla dess krav och om ett beslut som fattas efter miljökonsekvensbedömningen innehåller de uppgifter som avses under punkterna a-d och lämpliga bestämmelser fastställs i syfte att uppfylla kravet enligt artikel 8.4.</u>
...	...

Motivering

I artikel 8.1 tas det inte tillräcklig hänsyn till de olika system för miljökonsekvensbedömningar som finns i medlemsstaterna. I vissa medlemsstater görs miljökonsekvensbedömningarna i ett separat förfarande hos miljömyndigheterna, medan en annan myndighet – efter godkänd miljökonsekvensbedömning – beviljar projektet tillstånd. Detta tillstånd måste uppfylla bestämmelserna i det beslut som följer på miljökonsekvensbedömningen. I andra medlemsstater ingår miljökonsekvensbedömningarna som en del i tillståndsförfarandet.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 8.4 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Innan beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan fattas, ska den ansvariga myndigheten kontrollera att informationen i den miljörapport som avses i artikel 5.1 är uppdaterad, särskilt ifråga om planerade åtgärder för att förebygga, minska och om möjligt avhjälpa eventuella betydande negativa effekter.	<u>Innan beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan fattas, ska den ansvariga myndigheten kontrollera att informationen i den miljörapport som avses i artikel 5.1 är uppdaterad, särskilt ifråga om planerade åtgärder för att förebygga, minska och om möjligt avhjälpa eventuella betydande negativa effekter.</u> <u>En miljökonsekvensbedömning ska vara giltig i fyra år. Om den ansvariga myndigheten konstaterar att uppgifterna i rapporten är aktuella, får den förlänga denna period med ytterligare två år. Om den ansvariga myndigheten konstaterar att uppgifterna i rapporten inte är aktuella ska den uppmana exploatören att komplettera rapporten.</u>

Motivering

I många faser av förfarandet får den ansvariga myndigheten begära att exploitören lämnar relevanta och kompletterande uppgifter, framför allt när den konstaterar att uppgifterna i miljörapporten inte är aktuella. Att fastställa giltighetstiden för miljökonsekvensbedömningarna är ett bättre sätt att öka kvaliteten på och effektiviteten i bedömningarna.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 11.3 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. För det ändamålet ska det intresse som en icke-statlig organisation som uppfyller kraven i artikel 1.2 ha anses tillräckligt i den mening som avses i punkt 1 a i den här artikeln. Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b i den här artikeln.	3. Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. För det ändamålet ska det intresse som en icke-statlig organisation som uppfyller kraven i artikel 1.2 ~~har~~ <u>ska i princip</u> anses ~~tillräckligt ha rätt att väcka talan~~ i den mening som avses i punkt 1 a i den här artikeln. Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b i den här artikeln.

Motivering

Detta ändringsförslag syftar till att ge alla nationellt erkända icke-statliga organisationer rätt att väcka talan.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 12.2 i direktivet om miljökonsekvensbedömningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Vart sjätte år från och med det datum som anges i artikel 2.1 i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n ^o of this Directive], ska medlemsstaterna informera kommissionen om	2. Vart sjätte år från och med det datum som anges i artikel 2.1 i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n ^o of this Directive], ska medlemsstaterna informera kommissionen om
...	...
f) den genomsnittliga kostnaden för miljökonsekvensbedömningarna.	f) den genomsnittliga kostnaden för miljökonsekvensbedömningarna <u>när detta är möjligt</u> .

Motivering

Uppgifter om kostnaderna för miljörapporter hör till kategorin skyddade uppgifter, och det är därför inte alltid möjligt att lämna uppgifter om den genomsnittliga kostnaden för miljökonsekvensbedömningarna.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Projekt där tillståndsansökan har lämnats före det datum som avses i artikel 2.1 första stycket och där miljökonsekvensbedömningen inte har slutförts före detta datum ska omfattas av kraven i artiklarna 3–11 i direktiv 2011/92/EU i deras lydelse enligt detta direktiv.	Projekt där tillståndsansökan har lämnats före det datum som avses i artikel 2.1 första stycket och där miljökonsekvensbedömningen inte har slutförts före detta datum <u>samt där varken en miljörapport har utarbetats enligt artikel 5 eller allmänheten redan har informerats om projektet</u> ska omfattas av kraven i artiklarna 3–11 i direktiv 2011/92/EU i deras lydelse enligt detta direktiv.

Motivering

Enligt artikel 3 ska ett förfarande där miljökonsekvensbedömningen inte har avslutats före det datum då det här direktivet ska ha införlivats alltid omfattas av bestämmelserna i det ändrade direktivet, oavsett hur långt förfarandet har framskridit. Denna övergångsbestämmelse skulle i många fall leda till att steg i förfarandet måste upprepas och således till betydande kostnader för exploatörer och myndigheter. Det skulle vara oproportionerligt, eftersom det inte handlar om projekt för vilka en skyldighet att genomföra en miljökonsekvensbedömning införs, utan om projekt för vilka det redan finns en skyldighet att genomföra en miljökonsekvensbedömning. Därför bör övergångsbestämmelsen i artikel 3 utformas så att miljökonsekvensbedömningar av projekt i ett framskridet skede av förfarandet ska slutföras i enlighet med bestämmelserna i det nu gällande MKB-direktivet.

Bryssel den 30 maj 2013

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
